

John van Gent Magic-Link Phono Gold 24KT interlink

http://www.qualityhifi.nl/Kabels_Interlinks/John_van_Gent_Magic_Link_Phono_Gold_24KT_interlink.html

John van Gent Magic-Link Phono Gold 24KT interlink

Er is geen substituuat voor kwaliteit

Enkele maanden geleden kwam ik in het bezit van een wel zeer bijzondere set interlinks, namelijk de nieuwe Magic-Link Gold 24KT van John van Gent. Het overweldigende succes van deze aanwinst als verbinding tussen de CD-speler en de versterker van mijn tweede systeem heb ik uitvoerig beschreven ([zie \[1\]](#)). Het lag dus erg voor de hand de Magic-Link Phono Gold 24KT te proberen als verbinding tussen de platenspeler en het phonotrapje van mijn grote installatie. Kan de nieuwe creatie van John van Gent ook daar voor eenzelfde sensatie zorgen?

Phono-interlinks

Bij phono-interlinks heb je doorgaans de keuze uit een TAC-RCA en RCA-RCA versie, afhankelijk van het type aansluiting op de platenspeler. Ook bij RCA-RCA versie is het bij phono-interlinks gebruikelijk dat de draden voor beide kanalen in één mantel zitten, tesamen met een aardedraad (zie de foto's). Je kunt bij de RCA-RCA versie ook kiezen voor twee losse interlinks (indien nodig met een losse aardedraad); dit heeft het voordeel dat de volledige afscherming doorloopt tot de connector. Voor deze klankmatig optimale variant heb ik gekozen; er is dan in feite geen verschil met de Magic-Link Gold 24KT van het vorige artikel. De signaalgeleider is dus van puur goud (24KT); voor de precieze opbouw van deze interlink verwijs ik naar [\[1\]](#). De Magic-Link Phono Gold 24KT wordt aangesloten tussen mijn VPI Scoutmaster Signature platenspeler met Clearaudio Maestro element en mijn Black Cube Decade phonotrapje van Lehmann Audio.

Twee soorten geluid?

Laat ik deze keer mijn ervaringen met de nieuwe interlink eens in een wat ruimer perspectief plaatsen. Ik heb al zo'n dertig jaar de gewoonte alle beschikbare binnen- en buitenlandse magazines over audio door te bladeren. Daarbij is mij onder meer opgevallen dat vele auteurs de neiging hebben de sound van audiosystemen ruwweg in twee klassen in te delen. Enerzijds zouden er systemen zijn die analytisch, nauwkeurig, zeer gedetailleerd en snel klinken en anderzijds spreekt men van een warme, vergevingsgezinde, meer globale en grovere sound. Eerstgenoemde systemen zouden niet of minder goed in staat zijn de natuurlijke warmte van akoestische instrumenten weer te geven; laatstgenoemden komen tekort bij complexe, snelle passages, maar zouden toch "muzikaler" zijn. Ik heb dit altijd een wat vreemde indeling gevonden. Ik maak de indeling liever anders. Je hebt topsystemen die zagezegd alles goed doen -die zo goed mogelijk recht doen aan de bron en die dus hoog scoren op alle audiofiele parameters- en je hebt minder goede systemen die tekortkomingen vertonen (kleuring, traagheid, scherpte, hoge ruisvloer, synthetisch geluid, geluid dat niet loskomt van de luidsprekers etc.). Het toeval wil dat op het moment van schrijven het actuele nummer van het magazine *The Absolute Sound* (TAS issue 260) een artikel van Robert Harley bevat dat hierbij aansluit. Harley combineert componenten van referentieniveau die bekend staan om hun hoge resolutie en vraagt zich ietwat retorisch af of het dan niet te veel van het goede wordt ("Too much of a good thing?"). Krijg je zagezegd geen punthoofd van al die details?! Nee dus ... Harley legt geduldig uit dat het hoge oplossend vermogen van het systeem bij muziek met akoestische instrumenten juist bijdraagt aan het kunnen volgen van toonvorming, van het uitklinken van tonen en ook aan een indrukwekkende weergave van de natuurlijke klankkleur en warmte van die instrumenten. Een overvloed aan muzikale informatie die dus leidt tot een zeer realistische en natuurlijke sound die juist wel heel aangenaam overkomt en de luisteraar in het

hart raakt ... Niet analytisch of warm, maar analytisch en warm; het kan dus toch. Uiteindelijk is het dus toch gewoon een kwestie van kwaliteit ...

Luisteren naar de Magic-Link (Phono) Gold 24KT

Mijn ervaringen met de Magic-Link Gold 24KT sluiten naadloos aan bij de tekst van Harley. Zowel aan de CD-speler van de kleine als aan de platenspeler van de grote set draagt deze interlink bij aan een sound die enerzijds bol staat van de informatie en anderzijds zeer mild, ontspannen, aangenaam en warm -in de muzikale zin van het woord- overkomt. Ik hoor details die mij nooit eerder zijn opgevallen -zoals minieme tikjes tegen bekkens- en tegelijk staan groot afgebeelde instrumenten en stemmen met veel body en kleur rotsvast in de ruimte. Dit is bijzonder duidelijk bij het nummer "Let's face the music and dance" van de LP "When I look into your eyes" van Diana Krall. De kleinste "krasjes" op de met borstels bespeelde bekkens zijn hoorbaar; de strijkers en de blaasinstrumenten van het achtergrondorkest ademen een weldadige rust en warmte en de piano en stem van Mevrouw Krall staan daar groot afgebeeld voor. De piano heeft een stevige toon met veel definitie en de zeer realistische stem is zelfs wat "larger dan life", hetgeen alles te maken zal hebben met de opname. Het lijkt er namelijk sterk op dat Mevrouw Krall met haar knappe snuitje zo ongeveer in de microfoon heeft gezeten. Volgens mij hoeft je niet eens van deze muziek te houden om in dit geluid te kunnen zwelgen of om op z'n minst te erkennen dat hier sprake is van iets bijzonders. Een andere referentieopname is een LP van het bekende ensemble "The English Concert" onder leiding van Trevor Pinncock

(Polydor 1985), meer in het bijzonder het eerste stuk, het bekende Canon & Gigue van Pachelbel. Naarmate mijn systeem beter werd, hebben de violen ter linkerzijde voortdurend scherpte verloren en aan body en definitie gewonnen. Met de Magic-Link Phono Gold 24KT in de set wordt er in deze zin een stap gezet die alle vorige wegvaagt. Een rijke, milde sound; tegelijk met volledige controle, want wanneer het tweede deel losbarst, worden de snel bespeelde strijkers met een speels gemak weergegeven. Tot slot nog even wat zwaarder orkestwerk, de Ouverture Die Meistersinger von Nürnberg van Wagner in een uitvoering van het Concertgebouworkest onder leiding van Bernard Haitink (Philips 1975). Wat opvalt is het overzicht waarmee de complexe partituur wordt opgediend, naast de veelheid aan fraaie klankkleuren. Zeker dit laatste aspect komt met de Magic-Link Gold 24KT veel beter uit de verf dan met mijn vorige draadje ... de ook al erg goede Magic-Link Phono Limited van dezelfde John van Gent (**zie [2]**). Kort samengevat kunnen wij opnieuw spreken van een doorslaand succes en van een aanwinst waarmee ik bijzonder in m'n nopjes ben.

Het belang van bekabeling

Tot slot enkele woorden over het belang van bekabeling in een topsysteem. Ik ben nu een kleine twintig jaar actief bezig met high end audio en ik ben zo langzamerhand tot de conclusie gekomen dat kabels componentstatus hebben, althans wanneer het bedoeling is zoveel mogelijk klank aan elektronica en luidsprekers te ontfutselen. Bedenk hierbij echter wel dat een draadje geen muziek kan maken. Een interlink kan geen kwaliteiten laten horen die de apparaten niet bezitten. Een kabel doet per definitie iets anders: een kabel tast het signaal aan. Uit mijn uitstekende resultaten met de Magic-Link Gold 24KT volgt direct dat eerder gebruikte interlinks kwaliteit hebben laten verdwijnen. Zo beschouwd, kan in een installatie met componenten van topklasse de bekabeling niet goed genoeg zijn. Het lijkt er sterk op dat in dit geval eerst met de

Magic-Link Gold 24KT de potentie van de aangesloten componenten min of meer volledig wordt gerealiseerd. Toegespitst op platenspelers kan ik mij niet aan de indruk onttrekken dat vele muzikliefhebbers geneigd zijn fors te investeren in een element en daarbij bijvoorbeeld niet doorhebben dat het loopwerk een veel grotere bijdrage levert aan het resultaat ... . Een andere schakel om kritisch naar te kijken, is dus kennelijk de interlink tussen platenspeler en phonotrap. Wat heeft het voor zin om duizenden euro's uit te geven aan een element en deskundologen in te huren voor het optimaal afregelen van de platenspeler om vervolgens het signaal min of meer om zeep te helpen met een ongelukkig gekozen kabeltje?! Voor muzikliefhebbers die willen horen waartoe hun platenspeler werkelijk in staat is, kan de Magic-Link Phono Gold 24KT van John van Gent het eind betekenen van een lange zoektocht.

Door John van Polen

JvG Magic-Link Phono Gold 24KT series

Type Furutech Connector Prijs per 100 cm

Phono RCA-RCA FP-110 Gold €1380 *

Phono RCA-Rechte TAC FP-110 Gold, FP Din Rhodium €1495 *

Phono RCA-Haakse TAC FP-110 Gold, FP Din Rhodium €1495 *

Meerprijs alle typen per 5 cm €30 *

* voor de aktuele prijs neem contact op met uw leverancier.

Informatie

www.jvg-kabels.nl

[1] [John van Gent Magic Link Gold 24KT interlinks](#)

[2] [Magic Link Phono Limited Edition](#)